

Hlavní výsledky zkoumání systému maďarských slovesných paradigmat lze shrnout v následujících bodech.

1. Z pohledu aplikované morfologie je sloveso v maďarštině vždy slovesným tvarem.

2. Slovesný tvar se v maďarštině skládá ze dvou částí:

a) kmenové části: absolutního kmene, potencionálně absolutního kmene, relativního kmene;

b) sufixální část: fondu sufixů, nebo-li slovotvorných přípon, gramatických znaků, koncovky.

3. Výše zmíněné sufixy se ke kmeni nebo k sobě navzájem připojují buď bezprostředně nebo pomocí „spojovací samohlásky“. Tuto samohlásku jsem z hlediska aplikované morfologie a jazykové pedagogie nazval jako předhlásku s funkcí spojovací hlásky.

4. Na základě znalostí aplikované morfologie a zkušeností s výukou maďarského jazyka jakožto jazyka cizího, jsem dospěl k názoru, že gramatický znak přítomného času v maďarštině buď nemá materiální realizaci, jedná se tedy o nulový morfém nebo materiální realizaci má, a to v podobě negeneralizovaného -sz.

5. Maďarská slovesa jsem rozdělil na základě jejich formální stavby a způsobu chování v konjugačních paradigmatech. Díky tomu vzniklo deset samostatných skupin neikových sloves. U ikových sloves rozlišuji tři skupiny. S přihlédnutím na zefektivnění a usnadnění studia maďarského jazyka, jsem se podrobně věnoval také časování sedmi specifických sloves.

6. Poukázal jsem rovněž na problematiku výskytu mezeitvarových homonym v konjugačních paradigmatech.

7. Díky výsledkům mého zkoumání a zkušenostem s výukou maďarského jazyka, jsem dospěl k názoru, že by se měl vyučující cizího jazyka více zabývat praktickými otázkami a do popředí stavět cílový jazyk. Tomu napomáhá právě aplikovaná morfologie, která zároveň staví na praktické lingvistice.

Paradigmatický systém maďarských sloves jsem se snažil představit na základě svých studií, pedagogických znalostí a zkoumání tak, abych mohl uplatnit i své vlastní názory.